

Sirke- og Underviisningsministeren: Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand endnu har forstaaet Sagen rigtig; thi der har ikke fra min Side været Tale om, at Forslaget skal blive afviklet og navnlig ikke af den af ham anførte Grund. Den høitærede Formand har allerede gjort opmærksom paa, at det ikke paa nogen Maade kan siges at gaae Rigsdagens Myndighed for nær, om der ogsaa var Spørgsmaal om fra Ministeriets Side at indhente Erklæringer og Betænkninger, inden Sagen forelægges Hans Majestæt til endelig Beslutning, men dette ligger i ethvert Fald ikke for. Og dersom derfor den ærede Rigsdagsmand af mine Dittringer har fundet Grund til den besynderlige Erklæring, han afgav, at vi i denne Sag staae paa et papistisk og grundlovsstridigt Standpunkt, saa tilstaaer jeg, at jeg ikke veed, hvorledes han saaledes har kunnet opfatte mine Dittringer; thi disse gif simpelthen ud paa, at jeg, da det kunde lade sig gjøre, maatte ønske, inden jeg aldeles bestemt udtalte min Mening om dette Spørgsmaal, at faae en Erklæring i saa Henseende fra de Mænd, som maae kjende Forholdene trindt om i Landet, nemlig Biskopperne, hvilket desuden hører til den aldeles sædvanlige Forretningssgang, hvorimod jeg paa ingen Maade har sagt, at disse Erklæringer skulde afgjøre min Mening om Sagen. Det er meget muligt, at min Opfattelse af Forholdet, efter det hele Kjendskab, jeg nu kommer til igiennem de forskjellige Oplysninger, som foreligge, vil danne sig saaledes, at jeg ligesaa lidt binder mig til Biskopperne som til Rigsdagen. At Thingets eller Rigsdagens Myndighed ved de af mig foretagne Stridt er traadt for nær, kan jeg ikke indsee, at der er den mindste Grund til at antage.

L. C. Petersen: Siden jeg begjærede Ordet, er det, som jeg nærmest vilde udtale, allerede udtalt af den ærede Forslagsstiller, med hvem jeg i alt Væsentligt er ganske enig; jeg skal derfor kun gjøre et Par smaa Bemærkninger. Jeg troer vistnok, at for de Forældre, der paa Grund af, at de ikke kunne faae deres Børn confirmerede til Paaske, fordi de først fylde Aar henpaa Sommeren, kunde Hin-

dringen være afhjulpen, naar det tilstedeedes dem at gaae til Confirmations-Forberedelse om Vinteren; men den væsentligste Nytte, som jeg troer, at det nærværende Forslag skulde have, og som vistnok er tilfattet, det er for de Børn, der — hvad ofte er Tilfældet i Egneovre i Jylland — have langt til Præsten, ofte indtil 2 Meil frem og ligesaa langt hjem, saa at det ofte ikke vil være muligt om Vinteren, ved Nattetid i Sne og Uføre, at komme til Præsten, og som saaledes faae en kun ufuldstændig Forberedelse, for dem troer jeg, at Forslaget om Confirmation 2 Gange om Aaret vil have megen Betydning. Jeg er overbevist om, at hvis man overlod det til et frit Valg for de store Annersogneovre i Jylland, om de vilde ønske den nuværende Tingenes Orden, nemlig at holde Confirmation kun eengang om Aaret, ved Paasketid, eller om de vilde have Confirmation baade til Paaske og til St. Michaelis, at de da vilde vælge det Sidste; ja endog, hvis Confirmationen kun skulde holdes den ene Aarstid, at de da vilde foretrække October.

Hvad angaaer Spørgsmaalet, om Confirmationens forberedelse vil lide eller tabe derved, da troer jeg ikke, at man vil tabe men svarere vinde ved, at Confirmationen afholdes to Gange om Aaret; thi Enhver maa dog indrømme, at jo færre Disciple en Lærer har at undervise, jo bedre vil han kunne overkomme Underviisningen for enhver Enkelt. Jeg kjender saaledes Præster, der for deres egne Sønners Vedkommende have givet særlig Underviisning og confirmeret dem alene, eller ialtsald kun undertiden i Forbindelse med en anden god Vens Børn.

Somard: Jeg har i Anledning af dette Forslag først den Bemærkning at gjøre, at det omtrent er 120 Aar siden, at Forordningen om Confirmationen blev givet her i Landet, og at det netop i dens § 5 hedder, at Confirmation skal afholdes i alle Sogne idetmindste een Gang om Aaret, og, hvor Menighederne ere store, to Gange, ja, at der endog stilles i Udigt, at den, hvor Menighederne ere meget store, skal afholdes tre Gange om Aaret. Nu er det vist, at Folkemængden i Løbet af de sidste 120 Aar er tagen til i en meget høi Grad, saaledes at